Bé Viết Văn Việt/ Bài Dự Thi Số 725: Kỷ Niệm Giáng Sinh Đẹp Nhất

Đèn Noel nhảy múa tung tăng chiếu sáng lên khung cửa của nhà em. Hôm nay là ngày Giáng Sinh và em đang ngồi ngắm cây Noel trắng tuyết của nhà em. Đã đến giờ mở quà và em nhìn dưới cây Noel với những hộp quà được gói với những giấy bóng đủ màu vàng, đỏ, xanh lá cây và trắng. Em hớn hở nhìn vào mắt mẹ, ánh mắt em hỏi, "xin phép mẹ cho con mở quà". Khi mẹ em cười, và gật đầu, nụ cười của em lập tức nở ra. Nhanh như chớp và không đợi thêm một giây phút nữa em chạy đến cây Noel và kiếm món quà duy nhất được gói giấy màu hồng của em. Quà em không khó kiếm, em đã nhắm nó và kiếm cách nhìn qua giấy gói của nó mỗi ngày từ ngày nó được bỏ dưới cây Giáng Sinh. Với cảm giác vui vẻ, em không mất thì giờ và xé toạc giấy gói của hộp quà này. Ở trong là một hộp dài bằng tờ giấy bình thường và nhỏ hơn hộp đựng giày. Em chỉ cần mở hộp ra là thấy được quà Giáng Sinh của em... phút hồi hộp này làm em dừng lại để suy nghĩ. Em nhìn lại những đèn trước nhà em, sắp sửa được cất lại cho năm sau. Em nhìn qua cửa sổ thấy người hàng xóm đã cất nộm đèn Giáng Sinh trước nhà của họ rồi. Mắt em trở lại với hộp quà của em. Nếu em mở nó ra lúc này có nghĩa là mùa Giáng Sinh đã kết thúc không? Em rất yêu thích mùa Giáng Sinh... nếu không mở quà Giáng Sinh ngay bây giờ, mùa Noel phải không hết chứ? Em nhìn lui nhìn tới cái nắp hộp quà của em... chỉ một tí nữa thôi... Cathy Dương Một chiếc xe hàng ngoài đường trước nhà em bỗng dưng hú còi. Mẹ em liền đứng dậy và mở cửa để xem chuyện gì xẩy ra. Khi mẹ mở cửa ra, em nhìn thấy xe hàng đó được sơn với những màu Noel, và ở dưới chiếc xe đề: "Tặng quà trẻ em nghèo cho mùa Noel". Em thấy những nhà hàng xóm khác tới xe đó và tặng đồ bỏ vào trong xe. Quà em còn trong tay em, và lúc đó, em biết làm cách nào để mùa Giáng Sinh không chết trong em. Trước khi mẹ em có thể đóng cửa lại, em cầm hộp quà, lấy chút băng keo và bút mực, và dán hộp vào nắp chặc (chặt) lại rồi viết "Chúc Giáng Sinh vui vẻ". Sau đó, em chạy ra cửa và đưa hộp quà của em cho người tài xế xe hàng. Ông nhìn em, cười và nói: "Cám ơn, và chúc em một ngày Giáng Sinh vui vẻ!". Và sau đó, ông lái xe đi để trao tặng quà cho những trẻ em nghèo khó. Khi em trở lại vào nhà, mẹ em đã thấy việc em làm và ôm em. Mẹ không hỏi gì thêm, nhưng em biết mẹ cảm thấy hơi tiếc núi (nuối). Nhưng mẹ đã chấp nhận việc làm của em, và lúc đó, em cảm thấy ý nghĩa của mùa Giáng Sinh. Khi nhận được một món quà thì cho mình cảm giác vui vẻ. Nhưng nếu tặng món quà đó đi cho người cần nó hơn, bạn ơi, việc làm này sẽ cho mình một kỷ niệm đầy tình thương của loài người. Dương Cathy (12 tuổi, lớp 6, TVN Tam Biên, Garden Grove, California)
http://vietbao.com/D_1-2_2-100_3-100_4-201657/